HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

3 mai 2012*

„Sistemul de la Dublin — Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Procedura de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil — Resortisanți ai unei țări terțe titulari ai unei vize valabile eliberate de «statul membru responsabil» în sensul aceluiași regulament — Cerere de azil depusă în alt stat membru decât statul responsabil în temeiul regulamentului — Cerere de permis de ședere în alt stat membru decât statul responsabil, urmată de retragerea cererii de azil — Retragere care are loc înainte ca statul membru responsabil să fi acceptat preluarea — Retragere care pune capăt procedurilor instituite prin Regulamentul nr. 343/2003”

În cauza C-620/10,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Kammarrätten i Stockholm –Migrationsöverdomstolen (Suedia), prin decizia din 16 decembrie 2010, primită de Curte la 27 decembrie 2010, în procedura

Migrationsverket

împotriva

Nurije Kastrati,

Valdrina Kastrati,

Valdrin Kastrati,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnii K. Schiemann și L. Bay Larsen (raportor) și doamna C. Toader, judecători,

avocat general: doamna V. Trstenjak,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 30 noiembrie 2011,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Migrationsverket, de H. Karling și de M. Ribbenvik, în calitate de agenți;

— pentru doamna Kastrati și copiii săi minori, de H.-O. Krokstäde, juris kandidat, și de S. Kastrati;

* Limba de procedură: suedeza.

— pentru guvernul german, de T. Henze, în calitate de agent;

— pentru guvernul elen, de M. Michelogiannaki și de L. Kotroni, în calitate de agenți;

— pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de M. Russo, avvocato dello Stato;

— pentru guvernul olandez, de C. Wissels, de M. Noort și de C. Schillemans, în calitate de agenți;

— pentru guvernul Regatului Unit, de H. Walker, în calitate de agent;

— pentru Comisia Europeană, de M. Condou-Durande și de C. Tufvesson, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 ianuarie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Migrationsverket (Oficiul Național pentru Migrație), responsabil cu problemele privind imigrația, pe de o parte, și doamna Kastrati și cei doi copii minori ai săi, Valdrina și Valdrin, resortisanți kosovari, pe de altă parte, în legătură cu anularea deciziei acestei autorități de a nu da curs cererilor lor de permis de ședere și de azil în Suedia, precum și de a dispune transferul lor către „statul membru responsabil” în sensul Regulamentului nr. 343/2003.

Cadrul juridic

Regulamentul nr. 343/2003

3 Considerentele (3) și (4) ale Regulamentului nr. 343/2003 au următorul cuprins:

„(3) Concluziile de la Tampere exprimă [...] faptul că [sistemul european comun de azil] ar trebui să includă, pe termen scurt, o metodă clară și operațională pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil.

(4) O astfel de metodă ar trebui să se întemeieze pe criterii obiective și echitabile atât pentru statele membre, cât și pentru persoanele în cauză. Ar trebui, în principiu, să facă posibilă determinarea rapidă a statului membru responsabil, astfel încât să garanteze accesul efectiv la procedurile pentru determinarea statutului de refugiat și să nu compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de azil.”

4 Articolul 1 din Regulamentul nr. 343/2003 prevede că acesta „stabilește criteriile și mecanismele de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe”.

5 În conformitate cu articolul 2 literele (c)-(f) din Regulamentul nr. 343/2003:

„În sensul prezentului regulament:

[...]

(c) «cerere de azil» înseamnă cererea prezentată de un resortisant al unui stat terț care poate fi înțeleasă ca o cerere de protecție internațională din partea unui stat membru, în temeiul Convenției de la Geneva. Orice cerere pentru protecție internațională este prezumată a fi o cerere de azil, cu excepția cazului în care resortisantul statului terț cere, în mod explicit, un alt fel de protecție pentru care poate face cerere separat;

(d) «solicitant» sau «solicitant de azil» înseamnă resortisantul unei țări terțe care a prezentat o cerere de azil cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;

(e) «examinarea cererii de azil» înseamnă orice măsură de examinare, decizie sau hotărâre pronunțată cu privire la cererea de azil de către o autoritate competentă în conformitate cu dreptul intern, cu excepția procedurilor de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament;

(f) «retragerea cererii de azil» înseamnă acțiunea prin care solicitantul de azil încetează procedura inițiată prin prezentarea cererii sale de azil, în conformitate cu dreptul intern, fie în mod explicit, fie în mod tacit.”

6 Articolul 3 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Statele membre examinează cererea de azil prezentată de un resortisant al unei țări terțe oricăruia dintre ele, la frontieră sau pe teritoriul statului membru în cauză. Cererea este examinată de un singur stat membru, și anume acela pe care criteriile stabilite de capitolul III din prezentul regulament îl desemnează responsabil.”

7 Articolul 4 din regulamentul menționat prevede:

„(1) Procesul de determinare a statului membru responsabil în temeiul prezentului regulament începe imediat ce cererea de azil este prezentată pentru prima oară într-un stat membru.

[...]

(5) Un solicitant de azil care se află în alt stat membru și acolo prezintă o cerere de azil după retragerea cererii sale în timpul procedurii de determinare a statului membru responsabil este reprimit, în condițiile prevăzute la articolul 20, de către statul membru în care s-a prezentat cererea de azil, în vederea finalizării procedurii de determinare a statului membru responsabil de examinarea cererii de azil.

Această obligație încetează în cazul în care solicitantul de azil a părăsit între timp teritoriile statelor membre pentru o perioadă de cel puțin trei luni sau a obținut un permis de ședere din partea unui stat membru.”

8 În vederea determinării „statului membru responsabil” în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 343/2003, capitolul III din acesta, care cuprinde articolele 5-14, enunță o listă de criterii obiective și ierarhizate.

9 Potrivit articolului 5 alineatul (2) din acest regulament, statul membru responsabil în conformitate cu criteriile menționate este determinat pe baza situației existente în momentul în care solicitantul de azil a prezentat prima oară cererea sa de azil unui stat membru.

10 Articolul 9 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede printre altele că, în cazul în care solicitantul de azil deține o viză valabilă, „statul membru responsabil” în sensul acestui regulament este, în principiu, cel care a eliberat viza.

11 Capitolul V din Regulamentul nr. 343/2003, intitulat „Preluarea și reprimirea”, cuprinde articolul 16, formulat astfel:

„(1) Statul membru responsabil de examinarea cererii de azil în conformitate cu prezentul regulament este obligat să:

(a) preia, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolele 17-19, un solicitant de azil care a prezentat o cerere într-un stat membru diferit;

(b) finalizeze examinarea cererii de azil;

(c) reprimească, în condițiile prevăzute la articolul 20, un solicitant a cărui cerere se află în curs de examinare și care se află pe teritoriul altui stat membru fără permisiune;

(d) reprimească, în condițiile prevăzute la articolul 20, un solicitant care și-a retras cererea aflată în curs de examinare și care a prezentat o cerere în alt stat membru;

(e) reprimească, în condițiile prevăzute la articolul 20, un resortisant al unei țări terțe a cărui cerere a respins-o și care se află pe teritoriul altui stat membru fără permisiune.

[...]

(3) Obligațiile specificate la alineatul (1) încetează atunci când resortisantul țării terțe a părăsit teritoriul statelor membre pentru o perioadă de cel puțin trei luni, cu excepția cazului în care resortisantul țării terțe este titularul unui permis de ședere valabil eliberat de statul membru responsabil.

(4) Obligațiile specificate la alineatul (1) literele (d) și (e) încetează de asemenea de îndată ce statul membru responsabil de examinarea cererii adoptă și a pus în aplicare în mod efectiv ca urmare a retragerii sau a respingerii cererii dispozițiile necesare ca resortisantul țării terțe să se poată deplasa în țara sa de origine sau în altă țară spre care poate călători în mod legal.”

12 Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 343/2003 prevede:

„Atunci când un stat membru în care s-a prezentat o cerere de azil consideră că alt stat membru este responsabil de examinarea cererii, acesta poate, pe cât de repede posibil și în orice caz în trei luni de la data la care a fost prezentată cererea în sensul articolului 4 alineatul (2), sesiza celălalt stat membru să preia solicitantul.

Atunci când cererea de preluare a unui solicitant nu este făcută în termenul de trei luni, responsabilitatea pentru examinarea cererii de azil aparține statului membru în care s-a prezentat cererea.”

13 Articolul 18 alineatul (1) din acest regulament are următorul cuprins:

„Statul membru solicitat face cercetările necesare și hotărăște asupra cererii de preluare a solicitantului de azil în termen de două luni de la data la care cererea a fost primită.”

14 Articolul 19 alineatele (1) și (3) din același regulament are următorul cuprins:

„(1) Atunci când statul membru solicitat acceptă să preia solicitantul, statul membru în care s-a prezentat cererea de azil notifică solicitantului de azil decizia de a nu examina cererea, precum și obligația de a-l transfera către statul membru responsabil.

[...]

(3) Transferul solicitantului din statul membru în care s-a prezentat cererea de azil către statul membru responsabil se face în conformitate cu dreptul intern al primului stat membru, după consultări între cele două state membre în cauză, cât de repede posibil, și în cel mult șase luni de la acceptarea cererii de a prelua solicitantul sau de la decizia privind calea de atac sau revizuire atunci când acestea au efect suspensiv."

15 Articolul 20 din Regulamentul nr. 343/2003 reglementează modalitățile potrivit cărora se efectuează reprimirea unui solicitant de azil în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 16 alineatul (1) literele (c)-(e) din același regulament.

Directiva 2005/85/CE

16 Din considerentul (29) al Directivei 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, rectificare în JO 2006, L 236, p. 36, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242) reiese că această directivă nu aduce atingere normelor stabilite prin Regulamentul nr. 343/2003.

17 Directiva 2005/85 prevede la articolul 19, intitulat „Procedura în caz de retragere a cererii":

„(1) În măsura în care statele membre prevăd posibilitatea retragerii explicite a cererii în conformitate cu legislația internă, atunci când un solicitant de azil își retrage în mod explicit cererea de azil, statele membre se asigură că autoritatea responsabilă cu determinarea adoptă o hotărâre fie în sensul încetării examinării cererii, fie al respingerii acesteia.

(2) De asemenea, statele membre pot prevedea că autoritatea decizională poate decide încetarea examinării fără a adopta o hotărâre. În acest caz, statele membre trebuie să se asigure că autoritatea decizională consemnează această informație la dosarul solicitantului."

Acțiunea principală și întrebările preliminare

Cererea de permis de ședere prezentată înainte de intrarea pe teritoriul Uniunii a doamnei Kastrati și a copiilor săi

18 În cursul anului 2004, doamna Kastrati l-a întâlnit în Kosovo pe domnul Kastrati, resortisant suedez care locuiește în Suedia din anul 1992. Acesta nu este tatăl copiilor minori ai doamnei Kastrati.

19 La 20 septembrie 2007, doamna Kastrati și copiii săi au prezentat, la ambasada Regatului Suediei la Skopje (Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei), o cerere de permis de ședere în Suedia, motivată de existența unei legături cu domnul Kastrati.

20 La 13 mai 2008, considerând că între doamna și domnul Kastrati nu există o legătură care să permită acordarea unui permis de ședere doamnei Kastrati și copiilor săi, Migrationsverket a respins cererea acestora. În urma acțiunii formulate de doamna Kastrati și de copiii săi în fața länsrätten i Skåne län

– Migrationsdomstolen (Tribunalul Administrativ Departamental din Scania, secția competentă în materie de migrație), acesta a confirmat, prin hotărârea din 23 decembrie 2008, respingerea cererilor de permis de ședere.

21 Doamna Kastrati și copiii săi au declarat apel împotriva acestei hotărâri în fața Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Curtea Administrativă de Apel din Stockholm, secția competentă în materie de migrație), după care au renunțat la acțiunea în fața acestei instanțe. Prin urmare, instanța menționată a decis, la 19 martie 2009, radierea cauzei din registrul său.

Cererea de azil și noua cerere de permis de ședere prezentate de doamna Kastrati și de copiii săi după intrarea lor pe teritoriul Uniunii

22 La 3 martie 2009, doamna Kastrati și copiii săi au intrat în Suedia ca titulari ai unei vize pe termen scurt valabile, eliberată de autoritățile franceze.

23 La 30 aprilie 2009, fără să fi prezentat cereri de azil în Franța, aceștia au prezentat astfel de cereri în Suedia, unde se aflau de la intrarea pe teritoriul Uniunii.

24 Doamna Kastrati și copiii săi fiind totuși titulari ai unei vize valabile eliberate de autoritățile franceze, la 4 iunie 2009, Migrationsverket a solicitat acestor autorități, în temeiul criteriului stabilit la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul nr. 343/2003, să îi preia, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a) din același regulament.

25 La 16 iunie 2009, doamna Kastrati și copiii săi au depus o nouă cerere de permis de ședere în Suedia, motivată din nou de existența unei legături cu domnul Kastrati.

26 În schimb, la 22 iunie 2009 aceștia și-au retras cererile de azil în Suedia, care, potrivit declarațiilor lor, au fost depuse numai ca urmare a sfatului Migrationsverket. Pe de altă parte, decizia contestată în cauza principală, depusă cu dosarul național, nu indică invocarea de doamna Kastrati și de copiii săi a vreunui motiv de persecuție în vederea obținerii statutului de refugiat.

27 La 23 iulie 2009, autoritățile franceze, care nu luaseră cunoștință de această retragere, au acceptat cererea de preluare a doamnei Kastrati și a copiilor săi.

28 Prin decizia din 30 iulie 2009, Migrationsverket a respins cererile de permis de ședere, precum și cererile de azil. Acesta a considerat în primul rând că, în ceea ce privește noua cerere de permis de ședere, decizia sa din 13 mai 2008 de respingere a primei cereri de permis de ședere a rămas definitivă. Apoi a respins cererile de azil pentru motivul că Republica Franceză este statul responsabil în materie. În sfârșit, acesta a decis să transfere persoanele interesate în Franța, în temeiul articolului 19 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 343/2003.

29 Doamna Kastrati și copiii săi au contestat această decizie de respingere în fața länsrätten i Skåne län Migrationsdomstolen.

30 Prin hotărârea din 15 septembrie 2009, instanța menționată a anulat decizia de respingere din 30 iulie 2009, considerând că, la momentul pronunțării deciziei Migrationsverket, nu erau îndeplinite condițiile de aplicare a Regulamentului nr. 343/2003, întrucât doamna Kastrati și copiii săi și-au retras cererile de azil. Pe cale de consecință, acesta a trimis cauza la acest oficiu în vederea reexaminării cererilor de permis de ședere în Suedia pe baza unei anchete cu privire la legătura invocată.

31 În hotărârea sa, länsrätten i Skåne län Migrationsdomstolen a arătat că cererile de azil depuse de doamna Kastrati și de copiii săi au fost retrase după ce, în vederea încheierii procesului de determinare a statului membru responsabil, autoritatea suedeză competentă a solicitat autoritățile

franceze, dar înainte ca acestea să accepte, la 23 iulie 2009, să preia persoanele în cauză și înainte de notificarea de către Migrationsverket a deciziei sale din 30 iulie 2009 de a le transfera către Republica Franceză.

32 Migrationsverket a declarat apel în fața instanței de trimitere, susținând, în esență, că din Regulamentul nr. 343/2003 nu rezultă că obligația pentru statul membru responsabil de a prelua un solicitant de azil care a formulat o cerere în alt stat membru încetează în cazul retragerii unei cereri de azil.

33 În decizia de trimitere, instanța de trimitere explică faptul că, deși, într-o decizie pe care a pronunțat-o la 30 iunie 2008 (MIG 2008:28), a apreciat că retragerea unei cereri de azil nu face inaplicabil Regulamentul nr. 343/2003, împrejurările cauzei care a condus la pronunțarea acestei decizii se deosebesc totuși de cele ale litigiului aflat pe rolul său, în măsura în care cererea de azil aflată atunci în discuție fusese retrasă numai după notificarea către persoana interesată, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din acest regulament, a deciziei de a o transfera către statul membru responsabil.

34 Pe de altă parte, instanța de trimitere indică rezultatele unei anchete administrative desfășurate de Migrationsverket în mai multe state angajate în cadrul sistemului de la Dublin în legătură cu problema impactului retragerii unei cereri de azil asupra aplicării Regulamentului nr. 343/2003. Au putut fi deduse trei poziții diferite. Potrivit primei poziții, de îndată ce Regulamentul nr. 343/2003 a devenit aplicabil, nu se poate pune capăt procedurii de cerere de azil decât pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 16 alineatele (3) și (4) din acesta. În schimb, potrivit celei de a doua poziții, același regulament nu mai este aplicabil dacă a fost retrasă cererea de azil formulată într-un singur stat membru. În sfârșit, potrivit celei de a treia poziții, momentul la care intervine retragerea unei cereri de azil, în raport cu procesul de determinare a statului membru responsabil, este acela care stabilește dacă regulamentul menționat continuă sau nu continuă să se aplice.

35 În aceste condiții, Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Regulamentul nr. 343/2003 trebuie interpretat, în lumina, *inter alia*, a dispozițiilor articolului 5 alineatul (2) din regulament și/sau în lipsa din acest regulament a unor dispoziții cu privire la încetarea responsabilității unui stat membru de a examina o cerere de azil în afara celor prevăzute la articolul 4 alineatul (5) al doilea paragraf și la articolul 16 alineatele (3) și (4), în sensul că retragerea unei cereri de azil nu afectează posibilitatea de a aplica regulamentul?

2) Stadiul procedurii în care este retrasă cererea de azil prezintă relevanță pentru răspunsul la prima întrebare?”

Cu privire la întrebările preliminare

36 Trebuie să se constate în prealabil că instanța de trimitere dorește să fie lămurită cu privire la efectele pe care le poate avea, față de aplicarea Regulamentului nr. 343/2003, retragerea unei cereri de azil.

37 În această privință trebuie să se arate însă că, în raport cu faptele din acțiunea principală, astfel cum reies în special din cuprinsul punctelor 18-21, precum și al punctului 26 din prezenta hotărâre, doamna Kastrati și copiii săi susțin că, în realitate, nu au intenționat niciodată să depună o cerere de azil în sensul articolului 2 litera (c) din Regulamentul nr. 343/2003.

38 Cu toate acestea, instanța de trimitere este singura competentă pentru a aprecia importanța care trebuie acordată unui astfel de motiv. Revine Curții sarcina de a se pronunța având în vedere considerațiile de fapt și de drept care sunt expuse în decizia de trimitere (Hotărârea din 21 octombrie 2010, B., C-306/09, Rep., p. I-10341, punctul 47).

39 Având în vedere aceste observații prealabile și circumstanțele cauzei principale, instanța de trimitere solicită, în esență, prin intermediul unor întrebări care trebuie examinate împreună, să se stabilească dacă Regulamentul nr. 343/2003 trebuie interpretat în sensul că retragerea unei cereri de azil în sensul articolului 2 litera (c) din acesta, care are loc înainte ca statul membru responsabil de examinarea acestei cereri să fi acceptat preluarea solicitantului, are ca efect inaplicabilitatea acestui regulament.

40 Trebuie precizat că, în temeiul articolului 17 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 343/2003, în cazul în care un stat membru pe teritoriul căruia o persoană a depus o cerere de azil consideră că un alt stat membru este responsabil de examinarea acestei cereri, poate cere acestuia din urmă să preia solicitantul.

41 În plus, trebuie amintit că din articolul 1 reiese că finalitatea acestui regulament este de a stabili criterii și mecanisme în vederea determinării statului membru responsabil de examinarea temeiniciei unei cereri de azil prezentate într-un stat membru de un resortisant al unei țări terțe.

42 De asemenea, în cazul în care, precum în cauza principală, solicitantul își retrage unica cerere de azil înainte ca statul membru solicitat să fi acceptat preluarea acestuia, principala finalitate a Regulamentului nr. 343/2003, și anume identificarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil în vederea garantării unui acces efectiv la o evaluare a calității de refugiat a solicitantului, nu mai poate fi atinsă.

43 În plus, trebuie să se constate că legiuitorul Uniunii nu a reglementat în mod expres situațiile, precum cea în cauză în acțiunea principală, în care solicitanții de azil și-au retras cererile fără să mai fi depus cereri în cel puțin un alt stat membru.

44 Modul de redactare a dispozițiilor care figurează la articolul 4 alineatul (5) al doilea paragraf și la articolul 16 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 343/2003, la care se referă și instanța de trimitere în cadrul întrebărilor formulate, nu poate conduce la un alt rezultat.

45 Desigur, este adevărat că aceste dispoziții determină, în principiu în mod exhaustiv, situațiile în care încetează obligațiile statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil de „a prelua” sau de „a reprimi” un solicitant care a prezentat o cerere de azil în alt stat membru decât statul responsabil. Însă aceste dispoziții presupun existența unei cereri de azil pe care statul membru responsabil trebuie să o examineze, este pe cale să o examineze sau în privința căreia s-a pronunțat deja.

46 De altfel, același lucru este valabil cu privire la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 343/2003.

47 Prin urmare, retragerea unei cereri de azil, care are loc în circumstanțe precum cele ale cauzei principale, respectiv înainte ca statul membru solicitat să fi acceptat preluarea solicitantului de azil, are ca efect inaplicabilitatea Regulamentului nr. 343/2003.

48 În astfel de circumstanțe, revine statului membru pe teritoriul căruia a fost depusă cererea sarcina de a lua deciziile induse de această retragere și în special, astfel cum prevede articolul 19 din Directiva 2005/85, de a încheia examinarea cererii consemnând la dosarul solicitantului informația referitoare la retragere.

49 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că Regulamentul nr. 343/2003 trebuie interpretat în sensul că retragerea unei cereri de azil în sensul articolului 2 litera (c) din acesta, care are loc înainte ca statul membru responsabil de examinarea acestei cereri să fi acceptat preluarea solicitantului, are ca efect inaplicabilitatea acestui regulament. Într-un astfel de caz, revine statului membru pe teritoriul căruia a fost depusă cererea sarcina de a lua deciziile care se impun în raport cu această retragere și, în special, aceea de a încheia examinarea cererii consemnând la dosarul solicitantului informația referitoare la retragere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe trebuie interpretat în sensul că retragerea unei cereri de azil în sensul articolului 2 litera (c) din acesta, care are loc înainte ca statul membru responsabil de examinarea acestei cereri să fi acceptat preluarea solicitantului, are ca efect inaplicabilitatea acestui regulament. Într-un astfel de caz, revine statului membru pe teritoriul căruia a fost depusă cererea sarcina de a lua deciziile care se impun în raport cu această retragere și, în special, aceea de a încheia examinarea cererii consemnând la dosarul solicitantului informația referitoare la retragere.

Semnături